

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและกิจกรรมความรับผิดชอบต่อ
สังคมที่เหมาะสมของวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง

Factors that Affect Determined Activities of Corporate Social Responsibility and Proper
Activities of Corporate Social Responsibility for Small and Medium Enterprises

กนกรัตน์ เกตุชาติ (KANOKRAT KETCHART)¹ ปกรณ์ สุวานิช (PARKORN SUWANICH)²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ในวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (SME) ของประเทศไทย ที่ผ่านมามาจนถึงปี พ.ศ.2558 และเพื่อศึกษากิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสม โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสถานประกอบการ 11 แห่ง ที่รางวัล CSR-DIW Award ปี พ.ศ.2555-2556 และเจ้าหน้าที่ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมของวิสาหกิจขนาดย่อมประกอบด้วย ปัจจัยภายในได้แก่ 1) ผู้บริหาร 2) งบประมาณ 3) วัสดุ 4) พนักงาน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ 1) เศรษฐกิจ 2) ความต้องการของชุมชน 3) การขาดแคลนทรัพยากร สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมของวิสาหกิจขนาดกลาง ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่ 1) ผู้บริหาร 2) งบประมาณ 3) วัสดุ 4) พนักงาน 5) หน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่างๆ 6) ระบบการบริหารจัดการ 7) โครงสร้างองค์กร 8) วัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยภายนอก ได้แก่ 1) เศรษฐกิจ 2) ความต้องการของชุมชน 3) การขาดแคลนทรัพยากร และ 4) การเปลี่ยนแปลงของประชากร ส่วนกิจกรรมที่เหมาะสมในสถานประกอบการขนาดย่อมคือ กิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมให้ความรู้ และกิจกรรมการบริจาคตรงที่เป็นของเหลือใช้ ส่วนกิจกรรมที่เหมาะสมในสถานประกอบการขนาดกลาง คือ กิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมการบริจาคตรงที่ใช้เงิน

คำสำคัญ ความรับผิดชอบต่อสังคม วิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง ปัจจัย กิจกรรมที่เหมาะสม

¹ นักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล beer_envi@hotmail.com

² รองศาสตราจารย์ ประจำคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล parkorn.suw@mahidol.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

Abstract

The objectives of this research were to study factors that affect determined activities of Corporate Social Responsibility (CSR) in small and medium enterprises (SMEs) from the past to 2015, and to study activities that are appropriate for corporate social responsibility. This study were document review and in-depth interview with eleven SMEs wining CSR-DIW Award in 2012-2013 and officers of Department of Industrial Works. It was found that factors affecting on the determination of CSR activities of small enterprises consisted of internal factors which were: 1) directors 2) budget 3) materials, and 4) staff and external factors which were: 1) economy 2) requirement of community, and 3) shortage of resources. In addition, factors affecting on the determination of CSR activities of medium enterprises consisted of internal factors which were: 1) directors 2) budget 3) materials 4) staff 5) functions 6) management system 7) organization structure, and 8) corporate cultures and external factors which were: 1) economy 2) requirement of community 3) shortage of resources and 4) change of population. The appropriate CSR activities for small enterprises were social responsibility business practices activity, cause promotion activity, and corporate philanthropy activity by donating remaining products. Meanwhile, the appropriate CSR activities for medium enterprises were social responsibility business practices activity, cause promotion activity, community volunteering activity, and corporate philanthropy activity that spend money.

Keywords: Corporate social responsibility, Factor, Proper activities

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

บทนำ

ในปัจจุบันผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมไม่ว่าจะขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ได้นำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการด้านการผลิต ส่งผลให้ระบบนิเวศน์เสียสมดุลและทำให้เกิดมลพิษรูปแบบต่างๆ เช่น มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษจากกากของเสีย ดังนั้นผู้ประกอบการควรแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมและส่งผลทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี, 2555)

ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร ได้มีจุดเริ่มต้นจากการประชุมองค์การสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนที่นคร ริโอ เดอจาเนโรประเทศบราซิล เมื่อปีพ.ศ. 2535 โดยผลจากการประชุมได้รับรองเอกสารปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาตามแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ซึ่งเป็นแผนแม่บทของโลกในการดำเนินงาน เน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์, 2556) ต่อมาในปีพ.ศ. 2542 กระแสแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility หรือ CSR) ได้มีพัฒนาที่ชัดเจนมากขึ้น เมื่อนายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติในขณะนั้นได้ประกาศ “The UN Global Compact” เพื่อใช้เป็นกรอบดำเนินการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับองค์กร โดยเนื้อหาของคำประกาศได้ชี้ให้เห็นธุรกิจมีความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมเท่านั้นแต่ยังรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่ตนเองแสวงหาประโยชน์ และทำความเสียหาย ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ จากการประกอบกิจการของตนเองด้วย (สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

สำหรับประเทศไทย กระทรวงอุตสาหกรรมได้เห็นถึงความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เข้าร่วมโครงการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างมีส่วนร่วม (Corporate Social Responsibility Department of Industrial Works: CSR-DIW) โดยยึดหลักปฏิบัติตามที่องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐาน (International Organization for Standardization: ISO) เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการที่สมัครใจนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ให้มีความเหมาะสมแก่ธุรกิจและกิจการ โดยมีได้มุ่งหวังให้เป็นมาตรฐานสากลที่ต้องมีการรับรอง (Certification purpose) แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ประกอบการ (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2556)

ในประเทศไทยได้มีสถานประกอบการขนาดใหญ่ ได้เริ่มปรับเปลี่ยนทัศนคติ เสริมสร้างจิตสำนึกต่อสังคม โดยเข้าร่วมโครงการของภาครัฐและภาคเอกชน เช่น บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ได้ทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร โดยทำกิจกรรมโครงการฟาร์มสีเขียว ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงาน คือ การใช้แก๊สชีวภาพ การใช้ระบบฟอกกลิ่นในโรงเรือน การใช้น้ำหมักเวียนภายในฟาร์มไม่ปล่อยสู่ภายนอก และบริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด มีการทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีนโยบายในการลดการใช้พลังงาน รักษาสิ่งแวดล้อม และการปลูกพืชปลอดสารพิษ เพื่อจัดจำหน่ายแก่ผู้ให้บริการในโรงแรม เพื่อให้ผู้ให้บริการของโรงแรมมีสุขภาพที่ดี รับประทานผักปลอดสารพิษ (สถาบันไทยพัฒน์, 2555) ส่วนวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางซึ่งมีความสำคัญทางเศรษฐกิจไม่น้อยกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เนื่องจากในปี พ.ศ.2553 ประเทศไทยมีจำนวนวิสาหกิจรวมทั้งสิ้น 2,924,912 ราย หรือร้อยละ 99.60 มีกำลังการผลิตที่สำคัญในการเป็นคู่ค้ากับภาคอุตสาหกรรม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ขนาดใหญ่ ดังนั้นวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางควรมีการพัฒนาในรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสมกับธุรกิจและประเภทกิจการของตนเอง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจนี้หันมามีส่วนร่วมในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง กระทรวงอุตสาหกรรม, 2555)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษากิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสมของวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative) โดยค้นคว้าและวิเคราะห์เอกสาร ตลอดจนการสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักได้จากสถานประกอบการกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางที่ได้รับรางวัล CSR-DIW Award ปี 2555-2556 จำนวน 11 โรงงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) และใช้แนวคิดกิจกรรมการดำเนินงานความรับผิดชอบต่อสังคมของ คอตเลอร์ และลี (Kotler & Lee, 2005) เป็นฐานของแนวคิดการทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของแต่ละสถานประกอบการ

ผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารสถานประกอบการขนาดย่อมจะให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรมและให้ความสำคัญกับพนักงานเมื่อเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW เท่านั้น ส่งผลทำให้ผู้บริหารของสถานประกอบการขนาดย่อมขาดความตระหนักและไม่ให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรม ทำให้พนักงานของสถานประกอบการขนาดย่อมขาดแรงจูงใจในการทำงาน ส่วนผู้บริหารในสถานประกอบการขนาดกลางจะให้การสนับสนุนการทำกิจกรรม และให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือและดูแลพนักงานเมื่อเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW และหลังจากสิ้นสุดโครงการ CSR-DIW ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและทำให้ผู้บริหารขนาดกลางเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการทำกิจกรรม และได้รับการยอมรับจากพนักงาน 2) ปัจจัยด้านงบประมาณ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางสามารถทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสถานประกอบการขนาดกลางมีความพร้อมด้านงบประมาณจึงสามารถทำกิจกรรมได้โดยไม่ประสบปัญหาเรื่องงบประมาณ ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมไม่มีการทำกิจกรรมนี้หลังจากสิ้นสุดโครงการ เนื่องจากสถานประกอบการขนาดย่อมมีงบประมาณไม่เพียงพอ ดังนั้นสถานประกอบการขนาดย่อมจึงควรทำกิจกรรมโดยไม่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เพื่อให้สถานประกอบการสามารถทำกิจกรรมนี้ได้อย่างต่อเนื่องและไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของสถานประกอบการ 3) ปัจจัยพนักงาน พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีการสอบถามความต้องการของพนักงานก่อนการทำกิจกรรม ส่งผลทำให้พนักงานในสถานประกอบการขนาดกลาง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

มีความรู้สึกผูกพันกับองค์กร และมีแรงจูงใจในการทำงาน ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมไม่มีการทำกิจกรรมนี้ หลังจากสิ้นสุดโครงการ ส่งผลทำให้พนักงานของสถานประกอบการขนาดย่อมขาดความผูกพันกับสถานประกอบการ ดังนั้นสถานประกอบการขนาดย่อมจึงควรทำกิจกรรมนี้เพื่อแสดงให้พนักงานได้เห็นว่าสถานประกอบการมีจรรยาบรรณทางธุรกิจโดยมีการดูแลเอาใจใส่ให้พนักงาน 4) ปัจจัยหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางจะมีการประชุมและการแต่งตั้งพนักงานเพื่อทำหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายได้ชัดเจน ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมพนักงานไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบได้ตามหน้าที่รับผิดชอบเนื่องจากมีจำนวนบุคลากรน้อย แต่ละคนจึงมีหน้าที่ซ้ำซ้อน หรือมีการมอบหมายให้ผู้อื่นรับผิดชอบเพียงคนเดียว ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมเกิดอุปสรรคในการทำกิจกรรม และทำให้การทำกิจกรรมนี้ไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ 5) ปัจจัยด้านระบบบริหารจัดการ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการทำกิจกรรมเนื่องจากสถานประกอบการขนาดกลางมีการนำระบบบริหารจัดการมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมไม่ได้มีการนำระบบการบริหารจัดการมาใช้ในการทำกิจกรรม ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมมีการทำกิจกรรมที่ไม่เป็นระบบและทำให้ประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมลดลง 6) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่าเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสนับสนุนในการทำกิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งในสถานประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง เนื่องจากหากเศรษฐกิจดี จะส่งผลทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดมียอดขายสินค้าเพิ่มมากขึ้น ทำให้สถานประกอบการมีเงินทุนในการทำกิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น นอกจากนี้เศรษฐกิจยังเป็นปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดในการทำกิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมเนื่องจากหากเศรษฐกิจไม่ดี จะส่งผลทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดมียอดขายสินค้าน้อยลง ทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดมีเงินทุนในการทำกิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมลดลง

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ในสถานประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลางได้แก่

1) ปัจจัยด้านผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารสถานประกอบการทั้งสองขนาดให้การสนับสนุนโดยอนุญาตให้ใช้เวลาบางส่วนไปทำกิจกรรมการให้ความรู้กับชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือคนในชุมชนอย่างต่อเนื่องแม้ว่าจะสิ้นสุดโครงการ CSR-DIW 2) ปัจจัยด้านพนักงาน พบว่าสถานประกอบการทั้งสองขนาดจะมีการมอบหมายให้พนักงานไปให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือและทำกิจกรรมร่วมกับคนในชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการมีความรู้ ความเข้าใจ ในการทำกิจกรรมการให้ความรู้มากขึ้น จึงมีการทำกิจกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมนี้ยังช่วยทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เกิดทัศนคติที่ดีในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือชุมชน และได้ใช้กิจกรรมนี้ติดต่อสื่อสารกับคนในชุมชน 3) ปัจจัยวัสดุ พบว่าสถานประกอบการทั้งสองขนาดจะมีการใช้วัสดุของสถานประกอบการในการทำกิจกรรมการให้ความรู้ ส่งผลทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดจะต้องมีการวางแผนการใช้วัสดุที่มีอยู่ของสถานประกอบการให้มีความเพียงพอเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมและมีการใช้วัสดุอย่างประหยัด 4) ปัจจัยหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางจะมีการประชุมและการแต่งตั้งพนักงานเพื่อทำหน้าที่

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายได้ชัดเจน ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมพนักงานไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบได้ตามหน้าที่รับผิดชอบ เนื่องจากมีจำนวนบุคลากรน้อย แต่ละคนจึงมีหน้าที่ซ้ำซ้อน หรือมีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบเพียงคนเดียว ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมเกิดอุปสรรคในการทำกิจกรรม และทำให้การทำกิจกรรมนี้ไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ 5) ปัจจัยด้านระบบบริหารจัดการ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีความรู้ ความเข้าใจ ในขั้นตอนการทำกิจกรรมเนื่องจากสถานประกอบการขนาดกลางมีการนำระบบบริหารจัดการมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมไม่ได้มีการนำระบบการบริหารจัดการมาใช้ในการทำกิจกรรม ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมมีการทำกิจกรรมที่ไม่เป็นระบบและทำให้ประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมลดลง 6) ปัจจัยด้านความขาดแคลนทรัพยากร พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางต้องการทำกิจกรรมการให้ความรู้เพื่อช่วยเหลือความขาดแคลนของชุมชน ส่งผลทำให้คนในชุมชนได้รับประโยชน์จากการทำกิจกรรมการให้ความรู้ของสถานประกอบการ ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมพบว่าไม่มีการพิจารณาด้านความขาดแคลนทรัพยากรเพื่อการทำกิจกรรมการให้ความรู้แต่อย่างใด 7) ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงของประชากร พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีการคำนึงถึงการทำกิจกรรมการให้ความรู้เพื่อช่วยเหลือคนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเกษตรกรที่อยู่รอบสถานประกอบการ ส่งผลทำให้ประชากรส่วนใหญ่ที่เป็นเกษตรกรที่อยู่รอบสถานประกอบการได้รับการช่วยเหลือจากสถานประกอบการ ช่วยผลิตข้าวของชาวนาเพิ่มขึ้น เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมพบว่าไม่มีการพิจารณาการทำกิจกรรมการให้ความรู้เพื่อช่วยเหลือคนส่วนใหญ่ที่อยู่รอบสถานประกอบการแต่อย่างใด 8) ปัจจัยความต้องการของชุมชน พบว่าสถานประกอบการทั้งสองขนาดจะมีการสอบถามความต้องการของชุมชน และนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการสามารถทำกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของชุมชน ชุมชนมีความพอใจเนื่องจากชุมชนได้รับการช่วยเหลือ จึงเต็มใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกับสถานประกอบการในครั้งต่อไป

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการบริจาคตรงในสถานประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง ได้แก่

1) ปัจจัยผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารขนาดกลางจะสนับสนุนให้สถานประกอบการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือคนในชุมชน ส่งผลให้สถานประกอบการขนาดกลางมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและยังคงมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมจะสนับสนุนการทำกิจกรรมเมื่อเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW เท่านั้น เนื่องจากหลังจากสิ้นสุดโครงการ CSR-DIW ผู้บริหารสถานประกอบการขนาดย่อมไม่ได้ให้ความสำคัญและไม่สนใจในการทำกิจกรรมนี้ ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมไม่มีการทำกิจกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง 2) ปัจจัยด้านงบประมาณ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีงบประมาณที่เพียงพอในการทำกิจกรรม ส่งผลให้สถานประกอบการขนาดกลางสามารถทำกิจกรรมนี้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ประสบปัญหาเรื่องงบประมาณ ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมมีงบประมาณในการทำกิจกรรมน้อย จึงมีการทำกิจกรรมการบริจาคสิ่งของเหลือใช้ ซึ่งไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการทำกิจกรรม 3) ปัจจัยด้านพนักงาน พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางจะมีการมอบหมายให้พนักงานสร้างถังขยะขึ้นเพื่อนำไปบริจาค ส่งผลทำให้พนักงานได้มีส่วนร่วม ได้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนในการทำกิจกรรม อีกทั้งยังช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม เนื่องจากไม่ต้องเสียงบประมาณในการซื้อถังขยะเพื่อบริจาคให้กับชุมชน ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมไม่ได้เปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ส่งผลทำให้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

พนักงานไม่เกิดความตระหนักที่จะทำกิจกรรมการบริจาคตรงเพื่อช่วยเหลือชุมชน 4) ปัจจัยวัสดุ พบว่าสถานประกอบการทั้งสองขนาดจะมีการใช้วัสดุของสถานประกอบการในการทำกิจกรรม ส่งผลทำให้สถานประกอบการจะต้องมีการวางแผนการใช้วัสดุที่มีอยู่ของสถานประกอบการให้มีความเพียงพอเพื่อใช้ในการทำกิจกรรม มีการใช้วัสดุอย่างประหยัด และเตรียมความพร้อมด้านวัสดุก่อนที่จะทำกิจกรรมการบริจาคตรงในครั้งต่อไป 5) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีการทำกิจกรรมการบริจาคตรงอย่างต่อเนื่องและยาวนานจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลทำให้สถานประกอบการมีการทำกิจกรรมการบริจาคตรงจนเกิดความเคยชินและเป็นแนวปฏิบัติขององค์กร อีกทั้งทำให้สถานประกอบการขนาดกลางเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการทำกิจกรรมการบริจาคตรง ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมพบว่ามีความเห็นที่มองว่าไม่มีความสำคัญในการทำกิจกรรมการบริจาคตรง ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมไม่มีการทำกิจกรรมการบริจาคตรงอย่างต่อเนื่อง 6) ปัจจัยหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางจะมีการประชุมและมีการแต่งตั้งพนักงานเพื่อทำหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายได้ชัดเจน ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมพนักงานไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบได้ตามหน้าที่รับผิดชอบ เนื่องจากมีจำนวนบุคลากรน้อย แต่ละคนจึงมีหน้าที่ซ้ำซ้อน หรือมีการมอบหมายให้ผู้อื่นรับผิดชอบเพียงคนเดียว ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมเกิดอุปสรรคในการทำกิจกรรม และทำให้การทำกิจกรรมนี้ไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ 7) ปัจจัยด้านระบบบริหารจัดการ พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีความรู้ ความเข้าใจ ในขั้นตอนการทำกิจกรรมการบริจาคตรง เนื่องจากสถานประกอบการขนาดกลางมีการนำระบบบริหารจัดการมาใช้ในการทำกิจกรรมการบริจาคตรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมไม่ได้มีการนำระบบการบริหารจัดการมาใช้ในการทำกิจกรรม ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมมีการทำกิจกรรมการบริจาคตรงที่ไม่เป็นระบบและทำให้ประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมลดลง 8) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่าเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสนับสนุนในการทำกิจกรรมการบริจาคตรงทั้งในสถานประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง เนื่องจากหากเศรษฐกิจดี จะส่งผลทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดมียอดขายสินค้าเพิ่มมากขึ้น ทำให้สถานประกอบการมีเงินทุนในการทำกิจกรรมการบริจาคตรงมากขึ้น นอกจากนี้เศรษฐกิจยังเป็นปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดในการทำกิจกรรมการบริจาคตรงเนื่องจากหากเศรษฐกิจไม่ดี จะส่งผลทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดมียอดขายสินค้าน้อยลง ทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดมีเงินทุนในการทำกิจกรรมการบริจาคตรงลดลง 9) ปัจจัยด้านความขาดแคลนทรัพยากร พบว่าสถานประกอบการขนาดย่อมต้องการทำกิจกรรมนี้เพื่อช่วยเหลือวัดซึ่งขาดแคลนปูนซีเมนต์สำหรับสร้างทางเดิน ส่งผลทำให้วัดได้รับประโยชน์จากการทำกิจกรรมการบริจาคตรงจากสถานประกอบการ แต่กิจกรรมที่ทำขึ้นอาจไม่ตรงกับความต้องการของวัดอย่างแท้จริงเนื่องจากสถานประกอบการไม่ได้สอบถามความต้องการของวัดก่อนการทำกิจกรรม สำหรับสถานประกอบการขนาดกลางทั้งหมดพบว่าไม่มีการพิจารณาความขาดแคลนทรัพยากรมาใช้ในการทำกิจกรรมการบริจาคตรงแต่อย่างใด 10) ปัจจัยความต้องการของชุมชน พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางจะมีการสอบถามความต้องการของชุมชน และนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาการทำการกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการได้ทำการกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของชุมชน ชุมชนมีความพอใจเนื่องจากชุมชนได้รับการช่วยเหลือ จึงเต็มใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกับสถานประกอบการในครั้งต่อไป ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมไม่มีการสอบถามความต้องการของชุมชนก่อนการ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ทำกิจกรรมการบริจาคตรง ส่งผลทำให้กิจกรรมการบริจาคตรงที่สถานประกอบการทำขึ้นอาจไม่ตรงกับความต้องการของชุมชน อาจทำให้สถานประกอบการไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเมื่อสถานประกอบการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป

กิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับสถานประกอบการขนาดย่อม เนื่องจากมีปัจจัยที่สนับสนุน 3 ปัจจัยคือ (1) ผู้บริหาร (2) งบประมาณ (3) พนักงาน ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมสามารถทำกิจกรรมนี้ได้ตามความเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับสถานประกอบการขนาดกลาง เนื่องจากมีปัจจัยที่สนับสนุน 6 ปัจจัยคือ (1) ผู้บริหาร (2) งบประมาณ (3) พนักงาน (4) หน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ (5) ระบบบริหารจัดการ ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางมีปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนในการทำกิจกรรมมากกว่าในสถานประกอบการขนาดย่อม ดังนั้นสถานประกอบการขนาดกลางจึงมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมนี้มากกว่าสถานประกอบการขนาดย่อม การทำกิจกรรมนี้ส่งผลทำให้สถานประกอบการทั้งสองขนาดได้มีโอกาสแสดงถึงการมีจริยธรรมทางธุรกิจ ช่วยทำให้ผู้ประกอบการเกิดความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ ช่วยทำให้พนักงานได้รับความสะดวกในการทำงานเพิ่มมากขึ้น ลดการเจ็บป่วยของพนักงาน พนักงานมีความปลอดภัยจากการทำงาน ส่งผลดีกับองค์กรเนื่องจากทำให้พนักงานรู้สึกผูกพันกับองค์กร และมีแรงจูงใจในการทำงาน พนักงานเกิดความพึงพอใจเนื่องจากได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

กิจกรรมการบริจาคตรงโดยใช้วัสดุเหลือใช้ เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม เนื่องจากมีปัจจัยที่สนับสนุน 2 ปัจจัย คือ ผู้บริหารและวัสดุ แม้ว่าสถานประกอบการขนาดย่อมจะมีปัจจัยสนับสนุนเพียงสองปัจจัย ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมโดยใช้วัสดุที่มีอยู่ ซึ่งจะช่วยให้สถานประกอบการไม่ต้องใช้งบประมาณในการทำกิจกรรมนี้ นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมการบริจาคตรงโดยใช้เงินเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับสถานประกอบการขนาดกลาง เนื่องจากมีปัจจัยที่สนับสนุน 9 ปัจจัย คือ (1) ผู้บริหาร (2) วัสดุ (3) งบประมาณ (4) พนักงาน (5) หน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ (6) ระบบบริหารจัดการ (7) วัฒนธรรมองค์กร (8) ความขาดแคลนทรัพยากร (9) ความต้องการของชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางมีปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนในการทำกิจกรรมมากกว่าในสถานประกอบการขนาดย่อม ดังนั้นสถานประกอบการขนาดกลางจึงมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมนี้มากกว่าสถานประกอบการขนาดย่อม แต่สถานประกอบการขนาดกลางไม่ควรบริจาคมากเกินไปจนเกิดผลกระทบกับสถานะทางการเงินของบริษัท และไม่บริจาค่น้อยเกินไปจนเกิดข้อสงสัยกับผู้ที่ได้รับเงินบริจาคซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้ได้รับการบริจาคอาจเกิดความไม่พอใจ การทำกิจกรรมนี้จะช่วยให้สถานประกอบการขนาดกลางมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น ได้รับการยอมรับของคู่ค้า และช่วยให้การแข่งขันทางการค้าดีขึ้น ทำให้ผู้บริโภคเกิดความไว้วางใจในสินค้าและส่งผลให้ยอดขายดีขึ้น ได้รับการยกย่องจากคนในชุมชน

กิจกรรมอาสาสมัครมีความเหมาะสมกับสถานประกอบการขนาดกลาง เนื่องจากมีปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมในการทำกิจกรรมนี้ จำนวน 7 ปัจจัย คือ (1) ผู้บริหาร (2) พนักงาน (3) หน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ (4) ระบบบริหารจัดการ (5) วัฒนธรรมองค์กร (6) ความต้องการของชุมชน (7) ความขาดแคลนทรัพยากร ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางสามารถทำกิจกรรมนี้ได้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้การที่

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

กิจกรรมอาสาสมัครจะส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางสามารถประหยัดงบประมาณได้ดีกว่ากิจกรรมการบริจาค ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสถานประกอบการกับชุมชนดีขึ้น แต่สถานประกอบการขนาดกลางต้องยอมรับการเสียเวลาในการทำงานบางส่วนเพื่อไปทำกิจกรรม

กิจกรรมการให้ความรู้มีความเหมาะสมกับสถานประกอบการขนาดย่อม เนื่องจากมีปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมในการทำกิจกรรมนี้ จำนวน 4 ปัจจัย คือ (1) ผู้บริหาร (2) พนักงาน (3) วัสดุ (4) ความต้องการของชุมชน ทั้งสี่ปัจจัยส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดย่อมสามารถทำกิจกรรมให้ความรู้กับชุมชนได้ตามศักยภาพของสถานประกอบการ นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับสถานประกอบการขนาดกลาง เนื่องจากมีปัจจัยที่สนับสนุน 8 ปัจจัย คือ (1) ผู้บริหาร (2) พนักงาน (3) วัสดุ (4) หน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ (5) ระบบบริหารจัดการ (6) ความขาดแคลนทรัพยากร (7) การเปลี่ยนแปลงของประชากร (8) ความต้องการของชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางมีปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนในการทำกิจกรรมมากกว่าในสถานประกอบการขนาดย่อม ดังนั้นสถานประกอบการขนาดกลางจึงมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมนี้มากกว่าสถานประกอบการขนาดย่อม การทำกิจกรรมการให้ความรู้ช่วยสถานประกอบการทั้งสองขนาดสามารถประหยัดงบประมาณ ช่วยแก้ไขปัญหาของชุมชน และช่วยชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์กับชุมชน เนื่องจากคนในชุมชนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นกิจกรรมที่ชุมชนมีความต้องการในระยะยาว เป็นกิจกรรมที่มีความยั่งยืนและสามารถทำได้ต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสถานประกอบการดีขึ้น ช่วยทำให้สถานประกอบการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนที่อยู่ใกล้กับสถานประกอบการ

ตารางที่ 1 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรม CSR ของสถานประกอบการขนาดกลางเมื่อเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW

กิจกรรม	ปัจจัยภายใน								ปัจจัยภายนอก									
	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม	✓	✓		✓	✓	✓					✓							
กิจกรรมการให้ความรู้	✓		✓	✓	✓	✓									✓	✓		✓
กิจกรรมอาสาสมัคร	✓			✓	✓	✓												✓
กิจกรรมการบริจาคตรง	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓							✓

ที่มา จากภาคสนาม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

ตารางที่ 2 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรม CSR ของสถานประกอบการขนาดย่อมเมื่อเข้าร่วมโครงการ
 CSR-DIW

กิจกรรม	ปัจจัยภายใน								ปัจจัยภายนอก									
	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจ ในการผลิต/บริการที่เป็น มิตรกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม	✓	✓		✓							✓							
กิจกรรมการให้ความรู้	✓		✓	✓														✓
กิจกรรมการบริจาคตรง	✓		✓								✓				✓			

ปัจจัยภายใน

- 1 = ผู้บริหาร
- 2 = งบประมาณ
- 3 = วัสดุ
- 4 = พนักงาน
- 5 = หน้าที่ความรับผิดชอบ
- 6 = การบริหารจัดการ
- 7 = โครงสร้างองค์กร
- 8 = วัฒนธรรมองค์กร

ปัจจัยภายนอก

- 1 = กฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ
- 2 = ข้อร้องเรียน
- 3 = เศรษฐกิจ
- 4 = การเมือง
- 5 = วัฒนธรรมและสังคม
- 6 = สภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน
- 7 = ความขาดแคลนทรัพยากร
- 8 = การเปลี่ยนแปลงประชากร
- 9 = เทคโนโลยี
- 10 = ความต้องการของชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

ก่อนเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW รูปแบบกิจกรรมที่พบในสถานประกอบการส่วนใหญ่มีกิจกรรมการบริจาคตรง 4 แห่ง เป็นสถานประกอบการขนาดย่อมจำนวน 1 แห่ง และขนาดกลางจำนวน 3 แห่ง รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัคร จำนวน 2 สถานประกอบการ ซึ่งเป็นสถานประกอบการขนาดกลางทั้งหมด เมื่อเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW รูปแบบกิจกรรมที่พบในสถานประกอบการทุกแห่งคือ การกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม รองลงมาเป็นกิจกรรมให้ความรู้ จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดย่อมจำนวน 2 แห่ง และขนาดกลางจำนวน 4 แห่ง กิจกรรมการบริจาคจำนวน 3 แห่ง ประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดย่อมจำนวน 1 แห่ง และขนาดกลางจำนวน 2 แห่ง กิจกรรมอาสาสมัครจำนวน 2 แห่ง ซึ่งเป็นสถานประกอบการขนาดกลางทั้งหมด หลังจากสิ้นสุดโครงการ CSR-DIW ในปี พ.ศ.2556 รูปแบบกิจกรรมที่พบในสถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการบริจาคตรง ซึ่งเป็นสถานประกอบการขนาดกลางทั้งหมด แสดงให้เห็น

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ว่าสถานประกอบการขนาดกลางสามารถทำกิจกรรมการบริจาคตรงได้โดยไม่มีผลกระทบกับฐานะทางการเงินของสถานประกอบการ สำหรับกิจกรรมการให้ความรู้พบในสถานประกอบการจำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 3 แห่ง และขนาดย่อม 1 แห่ง กิจกรรมอาสาสมัครพบจำนวน 2 แห่ง ซึ่งเป็นสถานประกอบการขนาดกลางทั้งหมด และกิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม จำนวน 2 แห่ง ซึ่งเป็นสถานประกอบการขนาดกลางทั้งหมด จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการขนาดย่อมส่วนใหญ่จะไม่มีการทำกิจกรรม CSR อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผู้บริหารสูงสุดไม่ให้ความสำคัญในการทำกิจกรรม CSR สถานประกอบการขาดจิตสำนึกที่จะช่วยเหลือชุมชนรอบสถานประกอบการและขาดความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สถานประกอบการอาจมีทรัพยากรในการทำกิจกรรม CSR ไม่เพียงพอ เช่น มีจำนวนบุคลากรน้อย หรือมีเงินทุนไม่เพียงพอในการทำกิจกรรมเนื่องจากมียอดขายสินค้าน้อย สถานประกอบการมีแนวคิดในการทำกิจกรรม CSR ที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากสถานประกอบการขาดความรู้และความเข้าใจในการทำกิจกรรม CSR

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมการบริจาคตรง ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารเป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมการบริจาคตรง เมื่อเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากผู้บริหารของสถานประกอบการทั้งสองขนาดจะให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรมเหล่านี้ ส่งผลให้ผู้บริหารให้การสนับสนุนการทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นอย่างดี หลังสิ้นสุดโครงการ ผู้บริหารเป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมเหล่านี้ เนื่องจากหากผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการทำกิจกรรม CSR และผู้บริหารขาดจิตสำนึกที่จะช่วยเหลือชุมชนและพนักงาน หรือสถานประกอบการมีงบประมาณไม่เพียงพอในการทำกิจกรรมนี้ เนื่องจากมียอดขายสินค้าต่ำ จะส่งผลทำให้สถานประกอบการไม่มีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558) ที่กล่าวว่า ผู้บริหาร (Directors) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินกิจกรรม CSR เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย นโยบาย วัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน สั่งการ มอบหมาย ตลอดจนการกำกับและควบคุมการดำเนินงานกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 2) งบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ในสถานประกอบการทั้งสองขนาดเมื่อเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW เนื่องจากสถานประกอบการมีการใช้งบประมาณเพื่อทำกิจกรรมเหล่านี้ ตลอดจนได้เรียนรู้การวางแผนการใช้งบประมาณก่อนที่จะทำกิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังพบว่างบประมาณจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการบริจาคตรงในสถานประกอบการขนาดกลางเท่านั้น ส่งผลให้สถานประกอบการขนาดกลางสามารถใช้งบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่มีผลกระทบกับฐานะทางการเงินของบริษัท สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558) ที่กล่าวว่า งบประมาณ (Budget) งบประมาณเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการดำเนินกิจกรรม CSR ในแต่ละกิจกรรมจะใช้งบประมาณที่แตกต่างกัน สถานประกอบการจะต้องมีการวางแผนการใช้งบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อไม่ให้ประสบปัญหาและมีอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรม CSR 3) วัสดุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ และกิจกรรมการบริจาคตรง ในสถานประกอบการทั้งสองขนาดเมื่อเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากสถานประกอบการได้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ใช้วัตถุดิบในการทำกิจกรรม ส่งผลทำให้สถานประกอบการไม่ต้องทิ้งวัสดุเหลือใช้โดยไร้ประโยชน์ อีกทั้งช่วยประหยัดงบประมาณในการทำกิจกรรมการบริจาค สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558) และศิริพร เลิศยิ่งยศ (2553) ที่กล่าวว่า วัสดุ(material) สถานประกอบการจะต้องใช้วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น เครื่องมือ, อุปกรณ์ และสิ่งของ เพื่อดำเนินกิจกรรม CSR ดังนั้นผู้บริหารต้องบริหารการใช้วัสดุอุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีวัสดุอย่างเพียงพอสำหรับการดำเนินกิจกรรม 4) พนักงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ในสถานประกอบการทั้งสองขนาด เนื่องจากกิจกรรมนี้เกิดขึ้นจากพนักงานเสนอให้สถานประกอบการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือพนักงาน ทำให้เกิดผลดีต่อการทำกิจกรรมเนื่องจากสถานประกอบการได้ทราบถึงความต้องการของพนักงานและสามารถทำกิจกรรมได้ตรงกับความต้องการของพนักงานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังพบว่าพนักงานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมการบริจาคตรง ในสถานประกอบการขนาดกลาง แต่ไม่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมในสถานประกอบการขนาดย่อม เนื่องจากสถานประกอบการขนาดกลางจะมอบหมายให้พนักงานมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับคนในชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางมีความรู้ ความเข้าใจ ในการทำกิจกรรมมากขึ้น กิจกรรมนี้ยังทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เกิดทัศนคติที่ดีในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือชุมชน และเป็นกิจกรรมที่ได้ติดต่อสื่อสารกับคนในชุมชน สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558) ที่กล่าวว่า พนักงาน (Staffs) เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เนื่องจากพนักงานเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่อการดำเนินกิจกรรมขององค์กร เพราะการดำเนินกิจกรรม CSR จะสามารถขับเคลื่อนได้ต้องอาศัยพนักงานในการสร้างผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารองค์กรจึงต้องเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม CSR เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรม พยายามโน้มน้าวใจให้พนักงานได้ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่เพื่อดำเนินกิจกรรม CSR อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในสถานประกอบการขนาดย่อมไม่ได้มอบหมายให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการบริจาคตรงแต่อย่างใด 5) เศรษฐกิจ เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการทำกิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการบริจาคตรง ในสถานประกอบการทั้งสองขนาด เมื่อเข้าร่วมโครงการ และสิ้นสุดโครงการ CSR-DIW เนื่องจากหากเศรษฐกิจดีจะเป็นปัจจัยที่สนับสนุนในสถานประกอบการมีการทำกิจกรรมเหล่านี้ จะส่งผลกระทบกับการสินค้าขายดีขึ้น ส่งผลทำให้สถานประกอบการมีเงินทุนในการทำกิจกรรมเหล่านี้มากขึ้น ตรงกันข้ามหากสภาวะเศรษฐกิจที่ไม่ดีจะเป็นปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดในการทำกิจกรรมเหล่านี้ เนื่องจากจะส่งผลทำให้สถานประกอบการขายสินค้าได้น้อยลง ส่งผลทำให้สถานประกอบการไม่มีเงินทุนในการทำกิจกรรมนี้ สอดคล้องกับคณาจารย์คณะบริหารธุรกิจ (2544) ที่กล่าวว่าเศรษฐกิจมีผลต่อการกำหนดกิจกรรม CSR เนื่องจากถ้าเศรษฐกิจดี จะส่งผลทำให้สถานประกอบการทำกิจกรรม CSR มากยิ่งขึ้น แต่ถ้าเศรษฐกิจไม่ดี จะส่งผลทำให้ประชาชนมีประหยัดในการใช้จ่าย ส่งผลทำให้มีการซื้อสินค้าน้อยลง ส่งผลทำให้สถานประกอบการมีการทำกิจกรรม CSR ที่น้อยลงหรือไม่มีการทำกิจกรรม CSR 6) ความต้องการของชุมชน เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมบริจาคตรงในสถานประกอบการขนาดกลาง และเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ในสถานประกอบการขนาดย่อม เนื่องจากเมื่อเข้าร่วมโครงการ CSR-DIW สถาน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ประกอบการขนาดกลางจะมีการสอบถามความต้องการของชุมชน และนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาการทำการกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางได้ทำการกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของชุมชน ชุมชนมีความพอใจเนื่องจากชุมชนได้รับการช่วยเหลือ จึงเต็มใจและให้ความร่วมมือในการทำการกิจกรรมกับสถานประกอบการในครั้งต่อไป หลังสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการ ความต้องการของชุมชนเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมเหล่านี้ เนื่องจากสถานประกอบการมีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์จากการทำการกิจกรรมในครั้งก่อนมาใช้ โดยจะมีการสอบถามความต้องการของชุมชนก่อนทำการกิจกรรม ส่งผลทำให้สถานประกอบการขนาดกลางได้รับความร่วมมือ และการยอมรับจากชุมชนเมื่อมีการทำการกิจกรรมในครั้งต่อไป สำหรับการทำการกิจกรรมให้ความรู้ในสถานประกอบการขนาดย่อม นั้น จะมีการสอบถามความต้องการของชุมชนเช่นเดียวกับในสถานประกอบการขนาดกลาง 7) ความขาดแคลนทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ในสถานประกอบการขนาดกลาง และเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการบริจาคตรงในสถานประกอบการขนาดย่อม เนื่องจากสถานประกอบการขนาดกลางต้องการทำการกิจกรรมการให้ความรู้เพื่อช่วยเหลือความขาดแคลนของชุมชน ส่วนสถานประกอบการขนาดย่อมต้องการทำการกิจกรรมการบริจาคตรงเพื่อช่วยเหลือความขาดแคลนของชุมชนเช่นกัน ส่งผลทำให้ชุมชนได้รับประโยชน์จากการทำการกิจกรรมของสถานประกอบการ สอดคล้องกับเสนาว์ (2546) ที่กล่าวว่า ความขาดแคลนทรัพยากรมีส่วนในการช่วยพิจารณาในการทำการกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือการขาดแคลนทรัพยากรนั้น ๆ 8) หน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมบริจาคตรง ในสถานประกอบการขนาดกลาง เนื่องจากสถานประกอบการจะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่งผลทำให้สถานประกอบการจะมีปรึกษาหารือและมีการประชุมเพื่อมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบเมื่อมีการทำการกิจกรรมนี้ในครั้งต่อไป สอดคล้องกับศิริพร เลิศยิ่งยศ (2553) ที่กล่าวว่า หน้าที่งานต่าง ๆ เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการทำการกิจกรรม CSR เนื่องจากในการดำเนินกิจกรรม องค์กรจะต้องกำหนดหน้าที่งานต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ 9) ระบบบริหารจัดการ เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรม การกำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจในการผลิต/บริการ ที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมบริจาคตรง ในสถานประกอบการขนาดกลาง เนื่องจากสถานประกอบการมีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ระบบบริหารจัดการ ส่งผลทำให้สถานประกอบการจะมีการนำระบบบริหารจัดการมาใช้เมื่อมีการทำการกิจกรรมนี้ในครั้งต่อไป สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558) ศิริพร เลิศยิ่งยศ (2553) ที่กล่าวว่าระบบการบริหารจัดการ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรม CSR เนื่องจากในการดำเนินกิจกรรมจะต้องมีการวางระบบการทำงาน โดยจะต้องมีการวางแผน มีการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน และมีการควบคุมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรและการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ เกิดความคล่องตัว มีการเลือกใช้นวัตกรรมที่เหมาะสม มีการกำหนดกฎระเบียบเพื่อให้สมาชิกในองค์กรมีแนวปฏิบัติในทางเดียวกัน 10) โครงสร้างองค์กร เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมอาสาสมัครในสถานประกอบการขนาดกลาง เฉพาะก่อนเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากสถานประกอบการขนาดกลางมีการจัดโครงสร้างองค์กรโดยมีหน่วยงานที่เรียกว่าสำนักงานองค์กรและความยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสังคมและขึ้นตรงต่อผู้บริหาร และหน่วยงานนี้จะออกคำสั่งให้บริษัทย่อยเข้าร่วมกิจกรรม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ของบริษัทแม่ และกำหนดให้สถานประกอบการต้องส่งพนักงานเข้าร่วมทำกิจกรรม ส่งผลให้สถานประกอบการต้องทำกิจกรรมอาสาสมัครตามคำสั่งของสำนักองค์กรและความยั่งยืนและรับผิดชอบต่อสังคมสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2558) และศิริพร เลิศยิ่งยศ (2553) ที่กล่าวว่าโครงสร้างองค์กร (Organization structure) เป็นรูปแบบการจัดโครงสร้างขององค์กร ซึ่งจะระบุถึงการกำหนดขอบเขตของหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งต่าง ๆ สายการบังคับบัญชา การติดต่อสื่อสาร ที่จะทำให้การปฏิบัติงานดำเนินกิจกรรม CSR บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร 11) วัฒนธรรมองค์กร วัฒนธรรมองค์กรเป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการอาสาสมัคร และกิจกรรมการบริจาคตรงในสถานประกอบการขนาดกลาง ก่อนเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากสถานประกอบการมีการทำกิจกรรมอาสาสมัครอย่างต่อเนื่องและยาวนานจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลทำให้สถานประกอบการมีการทำกิจกรรมอาสาสมัครจนเกิดความเคยชินและเป็นแนวปฏิบัติขององค์กร สอดคล้องกับคณาจารย์คณะบริหารธุรกิจ (2544) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมในองค์กร เป็นค่านิยมและความเชื่อที่มีร่วมกันในองค์กร และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของคนในองค์กรนั้น 12) การเปลี่ยนแปลงของประชากร เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ในสถานประกอบการขนาดกลางเมื่อเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากก่อนการทำกิจกรรมการให้ความรู้สถานประกอบการมีการคำนึงถึงการทำการกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือคนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเกษตรกรที่อยู่รอบสถานประกอบการ ส่งผลทำให้ประชากรส่วนใหญ่ที่เป็นเกษตรกรที่อยู่รอบสถานประกอบการได้รับการช่วยเหลือจากสถานประกอบการ ช่วยผลผลิตข้าวของชาวนาเพิ่มขึ้น เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับสุวิมล แม้นจริง (2546) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมควรจะตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มประชากรที่เป็นคนส่วนใหญ่ในชุมชน หลังสิ้นสุดโครงการ การเปลี่ยนแปลงของประชากรเป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการให้ความรู้ในสถานประกอบการขนาดกลางเนื่องจากสถานประกอบการยังมีแนวคิดที่จะทำการกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือประชากรส่วนใหญ่ที่อยู่รอบสถานประกอบการเช่นเดิม ส่งผลทำให้ประชากรส่วนใหญ่ยังคงได้รับประโยชน์จากการทำการกิจกรรมการให้ความรู้ของสถานประกอบการ และช่วยให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการทำกิจกรรม CSR ที่เหมาะสมในสถานประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง ซึ่งข้อเสนอแนะนี้ได้มาจากการศึกษาจากเกณฑ์การปฏิบัติจากกรมโรงงานและปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกิจกรรมของสถานประกอบการ ดังต่อไปนี้

1. สถานประกอบการควรสำรวจปัจจัยความพร้อมในสถานประกอบการของตนเอง โดยประเมินภายในสถานประกอบการว่ามีความพร้อมและไม่มีความพร้อมในปัจจัยใด เช่น เช่น สถานประกอบการมีความรู้ในการทำกิจกรรม CSR หรือไม่, ผู้บริหารพร้อมที่จะสนับสนุนในการทำกิจกรรมหรือไม่ สถานประกอบการมีงบประมาณ, วัสดุอุปกรณ์, จำนวนพนักงานเพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมหรือไม่ เป็นต้น
2. สถานประกอบการจะต้องปรับปรุงปัจจัยที่มีอยู่จนกระทั่งเกิดความยั่งยืน และจะต้องปรับปรุงปัจจัยที่ไม่มีความพร้อมให้ดีขึ้น เช่น ถ้าสถานประกอบการยังไม่มีปัจจัยความรู้ด้าน CSR สถานประกอบการอาจเชิญ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

วิทยาการที่มีความรู้รอบรู้ให้ความรู้ด้าน CSR ให้กับพนักงาน ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก่อนการทำการกิจกรรม, ถ้าหากปัจจัยเศรษฐกิจไม่ดี สถานประกอบการควรเลือกทำ กิจกรรมการให้ความรู้ กิจกรรมอาสาสมัคร กิจกรรมบริจาคสิ่งของเหลือใช้ เนื่องจากกิจกรรมเหล่านี้ไม่ต้องใช้เงินทุนหรือใช้เพียงเล็กน้อยในการทำการกิจกรรม จึงไม่ขึ้นกับสภาวะเศรษฐกิจ, ถ้าหากปัจจัยผู้บริหารไม่ดี สถานประกอบการควรส่งให้ผู้บริหารไปอบรมเกี่ยวกับการทำการกิจกรรม CSR เพื่อให้ผู้บริหารได้มีความรู้เพิ่มเติม, หากปัจจัยพนักงานไม่มีความพร้อม สถานประกอบการควรเลือกทำ กิจกรรมการบริจาคหรือทำการกิจกรรมการให้ความรู้ เนื่องจากกิจกรรมเหล่านี้ไม่ต้องใช้จำนวนพนักงานในการทำการกิจกรรมจำนวนมาก

3. ปรีกษาผู้มีส่วนได้เสียของสถานประกอบการซึ่งประกอบด้วย พนักงาน ชุมชน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันวางแผนและสอบถามความต้องการของคนในชุมชนและร่วมกันวางแผนเพื่อกำหนดกิจกรรมที่คนในชุมชนมีความต้องการช่วยเหลือ เช่น หากสถานประกอบการต้องการทำการกิจกรรมอาสาสมัครร่วมกับคนในชุมชน สถานประกอบการควรมีประชุมกับผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นคนชุมชนและพนักงาน เพื่อสอบถามความต้องการของคนในชุมชนและร่วมกันวางแผนเพื่อกำหนดกิจกรรมที่คนในชุมชนมีความต้องการช่วยเหลือ

4. ผู้มีส่วนได้เสียทำการกิจกรรม CSR ร่วมกัน

5. ติดตามและทบทวนหลังจากทำการกิจกรรม CSR เสร็จสิ้นแล้ว เช่น หลังจากทำการกิจกรรมการให้ความรู้เสร็จสิ้น สถานประกอบการควรมีการติดตามผลการทำการกิจกรรมร่วมกับชุมชน โดยสอบถามความคิดเห็นของชุมชน จากนั้นควรนำข้อมูลที่ได้รับมาพิจารณาทบทวนสิ่งที่บกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขในการทำการกิจกรรมในครั้งต่อไป

6. ประเมินผลกิจกรรม CSR ที่ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงเป้าหมายใหม่ สถานประกอบการต้องมีการประเมินผลกิจกรรมการให้ความรู้ที่สถานประกอบการทำขึ้นประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ถ้าประสบความสำเร็จน้อย เช่น มีชุมชนเข้าร่วมการทำการกิจกรรมน้อย ก็ควรจะมีการตั้งเป้าหมายว่าในการทำการกิจกรรมครั้งต่อไปควรจะมีการทำการประชาสัมพันธ์เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมทำการกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2556). *แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม (Standard for Corporate Social Responsibility: CSR-DIW) โครงการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างมีส่วนร่วม (Flagship Project)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม.
- คณาจารย์มหาวิทยาลัยบริหารธุรกิจ. (2544). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ*. กรุงเทพฯ :สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2558). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ*. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร* (หน่วยที่ 2 หน้า 1-35).นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริพร เลิศยิ่งยศ. (2553). *องค์การและการจัดการ.นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา*.
- สถาบันไทยพัฒน์. (2555). *CSR THAILAND 50 Good Practice in 2012*. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยพัฒน์.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

- สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2555). *แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ*. กรุงเทพฯ: เมจิกเพรส.
- สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์. (2556). สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์กับรางวัลโครงการที่ดีที่สุดภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2556, จาก http://www.cri.or.th/en/20140411_outstanding.php.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2555). *แผนแม่บทการส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 3 พ.ศ.2555-2559*. กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สุวิมล แม้นจริง. (2546). *การจัดการการตลาด*. กรุงเทพฯ: เอช. เอ็น. กรุ๊ป จำกัด.
- เสนาะ ดิยาวาร. (2546). *การบริหารกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Benn ,S., & Bolton, D. (2011). *Key Concept in Corporate Social Responsibility*. India: Replika Press.
- Kotler ,P., & Lee, N. (2005). *Corporate Social Responsibility : Doing The Most Good for Your Company and Your Cause*. United State of America: John Wiley & Sons.

